

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia2014 r.

w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych²⁾

Na podstawie art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 i) zarządza się, co następuje:

§ 1. Oznakowanie środka spożywczego może zawierać następujące informacje:

- 1) „wyprodukowano zgodnie z zasadami integrowanej produkcji roślin” lub skrót „IP” (integrowana produkcja) lub wzór znaku integrowanej produkcji roślin, którego wzór został udostępniony na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, jeżeli produkcja jest prowadzona zgodnie z przepisami w sprawie integrowanej produkcji roślin;
- 2) „produkt może być spożywany przez wegetarian” albo „odpowiedni dla wegetarian”, pod warunkiem że środek spożywczy nie zawiera składników pochodzących z nieżywych zwierząt oraz że substancje pochodzące z nieżywych zwierząt nie były używane w procesie produkcyjnym;
- 3) „produkt może być spożywany przez wegan” albo „odpowiedni dla wegan”, pod warunkiem że środek spożywczy nie zawiera żadnych składników pochodzenia zwierzęcego oraz że składniki takie nie były używane w procesie produkcyjnym.

§ 2. W przypadku lodów, majonezu, przypraw w płynie, gęstych sosów, produktów mlecznych fermentowanych oraz mleka zagęszczonego ilość netto, o której mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji

87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 18 , z późn zm.) zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1169/2011” może być wyrażana w jednostkach masy lub jednostkach objętości.

§ 3. 1. W oznakowaniu cukru ekstra białego (cukru rafinowanego) w miejsce nazwy „cukier biały ekstra” albo „cukier rafinowany” można stosować nazwę „cukier biały”.

2. W oznakowaniu cukru przemysłowego, cukru (cukru białego), cukru ekstra białego (cukru rafinowanego), płynnego cukru (roztworu cukru), płynnego cukru inwertowanego (roztworu cukru inwertowanego), syropu cukru inwertowanego, syropu glukozowego, syropu glukozowego w proszku, jednowodnej glukozy (jednowodnej dekstrozy), bezwodnej glukozy (bezwodnej dekstrozy), fruktozy w opakowaniach zawierających te środki spożywcze w ilości poniżej 20 g, nie wymaga się podawania zawartości netto.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, nazwy, o których mowa w ust. 2, mogą być wykorzystywane wyłącznie w oznakowaniu środków spożywczych spełniających wymagania określone w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej niektórych półproduktów i produktów przemysłu cukrowniczego.

4. Oprócz nazw, o których mowa w ust. 2, w oznakowaniu środków spożywczych spełniających wymagania określone w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej niektórych półproduktów i produktów przemysłu cukrowniczego mogą również występować określenia powszechnie stosowane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, pod warunkiem że określenia te nie będą wprowadzać w błąd konsumenta finalnego.

5. Nazwy, o których mowa w ust. 2, mogą być używane w nazwach zwyczajowych, w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. o rozporządzenia nr 1169/2011, innych środków spożywczych, pod warunkiem że takie nazwy nie wprowadzają konsumentów finalnych w błąd.

6. W oznakowaniu płynnego cukru (roztworu cukru), płynnego cukru inwertowanego (roztworu cukru inwertowanego) oraz syropu cukru inwertowanego podaje się informację o zawartości suchej masy oraz o zawartości cukru inwertowanego.

7. W oznakowaniu syropu cukru inwertowanego, w którym występuje krystalizacja, podaje się dodatkowo informację „skryształizowany”.

8. W oznakowaniu syropu glukozowego oraz syropu glukozowego w proszku, zawierającego fruktozę w ilości większej niż 5 % suchej masy, nazwę środka spożywczego podaje się odpowiednio przy użyciu określenia „syrop glukozowo-fruktozowy” albo „syrop fruktozowo-glukozowy” oraz „syrop glukozowo-fruktozowy w proszku” albo „syrop fruktozowo-glukozowy w proszku”, zależnie od przewagi glukozy albo fruktozy w syropie.

§ 4.1. Nazwa „miód pitny” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrotie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2014 r. poz. 23), zwanej dalej „ustawą winiarską”.

2. Nazwa „miód pitny markowy” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b ustawy winiarskiej.

3. Nazwę, o której mowa w ust. 1 i 2, uzupełnia się na końcu jednym z następujących określeń:

1) „owocowy” – w przypadku miodu pitnego lub miodu pitnego markowego uzyskanego w procesie fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny lub nastawu na miód pitny markowy, w którym co najmniej 30% wody zastąpiono sokiem owocowym;

2) „winogronowy” – w przypadku miodu pitnego lub miodu pitnego markowego uzyskanego w procesie fermentacji alkoholowej nastawu na miód pitny lub nastawu na miód pitny markowy, w którym co najmniej 30% wody zastąpiono sokiem winogronowym.

4. Oznakowanie napoju, o którym mowa w ust. 1 i 2, zawiera określenie:

1) „czwórniak” – w przypadku wyrobu gotowego o proporcji: 1 objętość miodu na 3 objętości wody albo wody z sokiem;

2) „trójniak” – w przypadku wyrobu gotowego o proporcji: 1 objętość miodu na 2 objętości wody albo wody z sokiem;

3) „dwójniak” – w przypadku wyrobu gotowego o proporcji: 1 objętość miodu na 1 objętość wody albo wody z sokiem;

4) „półtorak” – w przypadku wyrobu gotowego o proporcji: 1 objętość miodu na 0,5 objętości wody albo wody z sokiem.

5. Dopuszcza się zastąpienie określenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, nazwą użytego owocu, jeżeli do sporządzenia nastawu użyto jednorodnego soku owocowego lub moszczu owocowego.

§ 5. Nazwa:

- 1) „wino owocowe markowe” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. c,
- 2) „wino owocowe” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. d,
- 3) „wino owocowe wzmocnione” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. e,
- 4) „wino owocowe aromatyzowane” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. f,
- 5) „wino z soku winogronowego” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. g,
- 6) „aromatyzowane wino z soku winogronowego” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. h,
- 7) „nalewka na winie owocowym” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. i,
- 8) „aromatyzowana nalewka na winie owocowym” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. j,
- 9) „nalewka na winie z soku winogronowego” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. k,
- 10) „aromatyzowana nalewka na winie z soku winogronowego” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. l,
- 11) „napój winny owocowy” albo „napój winny miodowy” w zależności od zastosowanych surowców może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. m,

12) „aromatyzowany napój winny owocowy” albo „aromatyzowany napój winny miodowy” w zależności od zastosowanych surowców może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. n,

13) „wino owocowe niskoalkoholowe” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. o,

14) „aromatyzowane wino owocowe niskoalkoholowe” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. p,

15) „cydr” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. q,

16) „perry” może być użyta wyłącznie do oznakowania fermentowanego napoju winiarskiego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. r

– ustawy winiarskiej.

§ 6. W oznakowaniu fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. c-e, i, m oraz lit. o ustawy winiarskiej, otrzymanych z nastawu zawierającego co najmniej 75% danego owocu lub soku z tego owocu, dopuszcza się zastąpienie określenia „owocowe” lub „owocowy” nazwą użytego owocu.

§ 7. Nazwy, o których mowa w § 5 pkt 2–6 i pkt 11–16, uzupełnia się o jedno z następujących określeń:

1) „musujące” albo „musujący” – w przypadku napoju zawierającego naturalny dwutlenek węgla pochodzący z fermentacji alkoholowej, znajdujący się pod ciśnieniem większym niż 3 bary, mierzonym w temperaturze 20°C, który po otwarciu butelki uchodzi i powoduje perlenie się napoju;

2) „półmusujące” albo „półmusujący” – w przypadku napoju zawierającego naturalny dwutlenek węgla pochodzący z fermentacji alkoholowej, znajdujący się pod ciśnieniem od 1 do 3 barów, mierzonym w temperaturze 20°C, który po otwarciu butelki uchodzi i powoduje perlenie się napoju;

3) „musujące gazowane” albo „musujący gazowany” – w przypadku napoju zawierającego dodany dwutlenek węgla, znajdujący się pod ciśnieniem większym niż 3 bary, mierzonym w temperaturze 20°C, który po otwarciu butelki uchodzi i powoduje perlenie się napoju;

4) „półmusujące gazowane” albo „półmusujący gazowany” – w przypadku napoju zawierającego dodany dwutlenek węgla, znajdujący się pod ciśnieniem od 1 do 3 barów, mierzonym w temperaturze 20°C, który po otwarciu butelki uchodzi i powoduje perlenie się napoju.

§ 8. 1. Oznakowanie fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. c–e oraz lit. g ustawy winiarskiej, zawierających cukry redukujące po inwersji, może być uzupełnione dodatkowo określeniem:

- 1) „wytrawne” – w przypadku napoju zawierającego do 10 g cukru/litr;
- 2) „półwytrawne” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 10 do 30 g cukru/litr;
- 3) „półsłodkie” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 30 do 60 g cukru/litr;
- 4) „słodkie” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 60 do 150 g cukru/litr;
- 5) „bardzo słodkie” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 150 g cukru/litr.

2. Oznakowanie fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. f, h, m oraz lit. n ustawy winiarskiej, zawierających cukry redukujące po inwersji, może być uzupełnione dodatkowo określeniem:

- 1) „wytrawne” albo „wytrawny” – w przypadku napoju zawierającego do 15 g cukru/litr;
- 2) „półwytrawne” albo „półwytrawny” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 15 do 30 g cukru/litr;
- 3) „półsłodkie” albo „półsłodki” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 30 do 60 g cukru/litr;
- 4) „słodkie” albo „słodki” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 60 do 150 g cukru/litr;
- 5) „bardzo słodkie” albo „bardzo słodki” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 150 g cukru/litr.

3. Oznakowanie fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. o - r ustawy winiarskiej, zawierających cukry redukujące po inwersji, może być uzupełnione dodatkowo określeniem:

- 1) „wytrawny” albo „wytrawne” – w przypadku napoju zawierającego do 15 g cukru/litr;
- 2) „półwytrawny” albo „półwytrawne” – w przypadku napoju zawierającego powyżej

15 do 30 g cukru/litr;

3) „półśladki” albo „półśladkie” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 30 do 60 g cukru/litr;

4) „śladki” albo „śladkie” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 60 g cukru/litr.

4. Oznakowanie fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. i–l ustawy winiarskiej, zawierających cukry redukujące po inwersji, może być uzupełnione dodatkowo określeniem:

1) „wytrawna” – w przypadku napoju zawierającego do 30 g cukru/litr;

2) „półwytrawna” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 30 do 100 g cukru/litr;

3) „półśladka” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 100 do 150 g cukru/litr;

4) „śladka” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 150 do 250 g cukru/litr;

5) „bardzo śladka” – w przypadku napoju zawierającego powyżej 250 g cukru/litr.

§ 9. 1. Oznakowanie fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy winiarskiej, nie może zawierać:

1) nazw odmian winorośli lub jakichkolwiek odniesień do odmian winorośli;

2) wizerunku winogron, winnic lub krzewów winorośli;

3) określeń: „w rodzaju”, „w typie”, „w stylu”, „imitacja”, „podobny do” lub innych tego typu określeń lub oznaczeń;

4) określeń, rysunków lub informacji sugerujących w jakikolwiek sposób, że fermentowany napój winiarski jest jednym z wyrobów winiarskich, o których mowa w:

a) części II załącznika VII rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671) zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”, lub

b) rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 10 czerwca 1991 r. ustanawiającym ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopochodnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych (Dz. Urz. WE L 149 z 14.06.1991, str.

1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 286, z późn. zm.).

2. Oznakowanie napoju winnego owocowego, napoju winnego miodowego lub wina owocowego niskoalkoholowego nie może zawierać określeń sugerujących w jakikolwiek sposób, że napój ten jest winem owocowym markowym, winem owocowym, miodem pitnym markowym lub miodem pitnym.

3. Nazwy fermentowanych napojów winiarskich, o których mowa w § 5 oraz uzupełniające określenia, o których mowa w § 7 i 8, umieszcza się:

- 1) blisko siebie – w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 2) przy użyciu nieusuwalnej czcionki o takiej samej wielkości, kroju i kolorze;
- 3) w sposób czytelny, gwarantujący ich wyraźne odróżnienie od tła oraz pozostałych informacji lub znaków graficznych zamieszczonych w oznakowaniu.

§ 10.1. W oznakowaniu opakowanych środków spożywczych głęboko mrożonych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta podaje się dodatkowo informacje:

- 1) „produkt głęboko mrożony”;
- 2) określające okres przechowywania przez konsumenta wraz z temperaturą przechowywania lub wymaganym rodzajem wyposażenia do przechowywania;
- 3) „nie zamrażać powtórnie” albo podobne określenie.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do lodów jadalnych.

§ 11.1. W oznakowaniu wyrobów czekoladowych, takich jak czekolada, czekolada mleczna, czekolada mleczna familijna, czekolada biała, czekolada nadziewana, czekoladki, wprowadzanych do obrotu w formie mieszanki, w opakowaniach, nazwy poszczególnych wyrobów wchodzących w skład mieszanki mogą być zastąpione określeniami, takimi jak „czekolady mieszane”, „czekolady nadziewane mieszane”, „mieszanka czekoladowa” lub podobnymi, a składniki mogą być podane dla wszystkich wyrobów mieszanki w jednym wykazie składników.

2. Oznakowanie czekolady sproszkowanej (czekolady w proszku), czekolady do picia (słodzonego kakao, słodzonego kakao w proszku), czekolady, czekolady „vermicelli”, czekolady „couverture”, czekolady „Gianduja”, czekolady mlecznej, czekolady mlecznej „vermicelli”, czekolady mlecznej „couverture”, czekolady mleczno-orzechowej „Gianduja”, czekolady śmietankowej, czekolady mlecznej odtłuszczonej, czekolady mlecznej familijnej, czekolady a la taza, czekolady familiar

a la taza uzupełnia się określeniem „masa kakaowa minimum ... %”, podając zawartość całkowitej suchej masy kakaowej.

3. Nazwy wyrobów kakaowych i czekoladowych określonych w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej wyrobów kakaowych i czekoladowych są stosowane tylko w oznakowaniu produktów spełniających te wymagania. Nazwy te nie mogą być wykorzystywane w oznakowaniu innych produktów, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Nazwy wyrobów kakaowych i czekoladowych, o których mowa w ust. 3, mogą być także stosowane dodatkowo i zgodnie z przepisami oraz zwyczajami obowiązującymi w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w których wyrób jest sprzedawany konsumentowi finalnemu, do oznakowania innych wyrobów, pod warunkiem że te wyroby nie będą mylone z wyrobami kakaowymi i czekoladowymi, o których mowa w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej wyrobów kakaowych i czekoladowych.

5. W oznakowaniu kakao o obniżonej zawartości tłuszczu (kakao w proszku o obniżonej zawartości tłuszczu) oraz czekolady do picia o obniżonej zawartości tłuszczu (słodzonego kakao o obniżonej zawartości tłuszczu, słodzonego kakao w proszku o obniżonej zawartości tłuszczu) podaje się zawartość tłuszczu kakaowego.

6. Oznakowanie wyrobów czekoladowych określonych w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej wyrobów kakaowych i czekoladowych, w których użyto jako składnika czekolady tłuszczu roślinnego innego niż tłuszcz kakaowy, uzupełnia się określeniem „oprócz tłuszczu kakaowego zawiera tłuszcze roślinne”.

7. Określenie, o którym mowa w ust. 6, umieszcza się w pobliżu nazwy wyrobu czekoladowego, w tym samym polu widzenia co wykaz składników, wyraźnie od niego oddzielone i napisane pogrubioną czcionką o przynajmniej takiej samej wielkości jak czcionka użyta w tym wykazie.

8. Nazwy „czekolada”, „czekolada mleczna” i czekolada „couverture” mogą być uzupełnione informacjami albo opisem odnoszącym się do jakości tych środków spożywczych, jeżeli:

- 1) zawartość całkowitej suchej masy kakaowej wynosi nie mniej niż 43 %, w tym nie mniej niż 26 % tłuszczu kakaowego - w przypadku czekolady;
- 2) zawartość całkowitej suchej masy kakaowej wynosi nie mniej niż 30 %, a zawartość suchej masy mlecznej pochodzącej z częściowo lub całkowicie

odwodnionego mleka pełnego, półtłustego lub odtłuszczonego lub śmietanki, śmietanki całkowicie lub częściowo odwodnionej, masła lub tłuszczu mlecznego wynosi nie mniej niż 18 %, w tym nie mniej niż 4,5 % tłuszczu mlecznego - w przypadku czekolady mlecznej;

3) zawartość suchej odtłuszczonej masy kakaowej wynosi nie mniej niż 16 % - w przypadku czekolady „couverture”.

§ 12.1. Nazwy owocowych dżemów, galaretek, marmolady z owoców cytrusowych, marmolady galaretowej, słodzonego przecieru z kasztanów jadalnych, konfitur, powideł śliwkowych oraz marmolady owocowej (z owoców innych niż cytrusowe) stosuje się jedynie do produktów określonych w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej dżemów, konfitur, galaretek, marmolad, powideł śliwkowych oraz słodzonego przecieru z kasztanów jadalnych i używa się ich w obrocie handlowym do określania tych produktów, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Nazwy produktów, o których mowa w ust. 1, można stosować jako dodatek do nazwy oraz zgodnie z praktykami stosowanymi w określaniu innych produktów, których nie można pomylić z produktami, o których mowa w ust. 1.

3. W oznakowaniu owocowych dżemów, galaretek, marmolad, konfitur, wytwarzanych z więcej niż jednego gatunku owoców w opakowaniach, nazwę środka spożywczego uzupełnia się wykazem użytych gatunków owoców, w kolejności malejącego wagowego udziału, z tym że w przypadku środków spożywczych wytworzonych z trzech lub większej liczby gatunków owoców wykaz może być zastąpiony określeniem „owoce mieszane”, innym określeniem o podobnym znaczeniu lub wskazaniem liczby użytych gatunków owoców.

4. Środki spożywcze wymienione w ust. 1 znakuje się dodatkowo poprzez:

1) wskazanie zawartości owoców w produkcie gotowym do spożycia, obliczonej po odliczeniu masy wody użytej do sporządzenia ekstraktu wodnego, przy użyciu wyrażenia „sporządzono z ... g owoców na 100 g produktu”;

2) wskazanie zawartości cukru w produkcie gotowym do spożycia, określonej refraktometrycznie w temperaturze 20 °C, z uwzględnieniem tolerancji wynoszącej ± 3 stopnie refraktometryczne, przy użyciu wyrażenia „łączna zawartość cukru ... g na 100 g produktu”;

3) uzupełnienie wykazu składników informacją o pozostałości dwutlenku siarki, jeżeli zawartość ta jest większa niż 10 mg na 1 kg środka spożywczego.

5. Informacja, o której mowa w ust. 4 pkt 2, nie jest wymagana w przypadku oznakowania środka spożywczego wartością odżywczą z uwzględnieniem zawartości cukru.

6. Informacje określone w ust. 3 i 4 podaje się wyraźnie w tym samym polu widzenia co nazwę środka spożywczego.

§ 13. 1. Nazwy: sok owocowy, sok owocowy z zagęszczonego soku owocowego, zagęszczony sok owocowy (koncentrat owocowy, koncentrat soku owocowego), sok owocowy w proszku, sok owocowy wyprodukowany z użyciem ekstrakcji wodnej (sok owocowy wyekstrahowany wodą), nektar owocowy są stosowane w oznakowaniu produktów spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 15 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w zakresie jakości handlowej soków i nektarów owocowych, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Nazwy umieszczonych w opakowaniach soków i nektarów owocowych, otrzymanych z dwóch lub więcej gatunków owoców, z wyjątkiem użycia soku cytrynowego lub soku z limonek lub zagęszczonego soku cytrynowego lub zagęszczonego soku z limonek w celu korekcji kwaśnego smaku, podawane w ich oznakowaniu zawierają wykaz użytych gatunków owoców, w kolejności malejącego objętościowego udziału użytych soków lub przecierów zgodnie z wykazem składników, z tym że w przypadku soków i nektarów owocowych wytworzonych z trzech lub większej liczby gatunków owoców wykaz może być zastąpiony terminem „wielooowocowy” lub innym równoznacznym, lub wskazaniem liczby użytych owoców.

3. W przypadku soku otrzymanego z owoców rokitnika zwyczajnego, z dodatkiem cukru nieprzekraczającym 140 g na litr, w oznakowaniu podaje się nazwę: „słodzony sok z rokitnika”.

4. W nazwie soku albo nektaru owocowego wytworzonego z jednego gatunku owocu w miejsce określenia „owocowy” podaje się nazwę użytego gatunku owocu.

5. W oznakowaniu produktów, o których mowa w ust. 1, odtwarzanych do pierwotnego stanu za pomocą substancji niezbędnych do tego celu, nie wymaga się podawania wykazu składników.

6. W oznakowaniu soków, do których dodano większą ilość miąższu lub cząstek owoców niż była zawarta w tym soku przed przetworzeniem, podaje się informację o zawartości większej ilości cząstek lub miąższu owoców.

7. W przypadku umieszczonego w opakowaniu soku owocowego otrzymanego z mieszaniny soku owocowego i soku owocowego z zagęszczonego soku owocowego oraz nektaru owocowego otrzymanego w całości lub części z jednego lub więcej zagęszczonych soków owocowych lub zagęszczonych przecierów w pobliżu nazwy środka spożywczego podaje się, w sposób czytelny i wyróżniający się od tła, odpowiednio informację „z soku zagęszczonego (soków zagęszczonych)” lub „z zagęszczonego soku (zagęszczonych soków)”, „częściowo z soku zagęszczonego (soków zagęszczonych)”, „z przecieru zagęszczonego (przecierów zagęszczonych)” lub „z zagęszczonego przecieru (zagęszczonych przecierów)”, „częściowo z zagęszczonego przecieru (przecierów zagęszczonych)” - w zależności od stosowanych zagęszczonych składników.

8. W oznakowaniu nektarów owocowych w opakowaniach, w tym samym polu widzenia co nazwa środka spożywczego, podaje się informację określającą minimalną zawartość soku owocowego, przecieru owocowego lub ich mieszaniny, przy użyciu określenia „zawartość owoców minimum ... %”.

9. W przypadku soku i nektaru jabłkowego zawierających zagęszczonego naturalny sok jabłkowy, którego kwasowość ogólna przy ekstrakcji refraktometrycznym 65 % jest nie niższa niż 2,5 % w przeliczeniu na kwas jabłkowy, nazwa tych środków spożywczych może być uzupełniona informacją „z zagęszczonego soku jabłkowego o wysokiej naturalnej kwasowości”.

10. W oznakowaniu nektarów owocowych, które nie zawierają dodanych cukrów prostych, dwucukrów oraz innych środków spożywczych zastosowanych ze względu na ich właściwości słodzące, w tym substancji słodzących określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L 354 z 31.12.2008, str. 16, z późn. zm.), można podać informację, że nie zostały do nich dodane cukry lub informację o takim samym znaczeniu dla konsumenta. Jeżeli cukry występują naturalnie w nektarze owocowym, w oznakowaniu podaje się również informację: „zawiera naturalnie występujące cukry”.

§ 14.1. Nazwy środków spożywczych określonych w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii są stosowane w obrocie handlowym tylko w oznakowaniu produktów spełniających te wymagania.

2. Nazwy środków spożywczych, o których mowa w ust. 1, uzupełnia się określeniem: „płynny” lub „w postaci płynnej” albo „pasta” lub „w postaci pasty” w zależności od postaci produktu.

3. W oznakowaniu płynnego ekstraktu kawy w opakowaniu nazwa „płynny ekstrakt kawy” może być uzupełniona określeniem „zagęszczony”, pod warunkiem że zawartość suchej masy pochodzącej z kawy jest większa wagowo niż 25 % tego środka spożywczego.

4. W oznakowaniu płynnego ekstraktu cykorii w opakowaniu nazwa „płynny ekstrakt cykorii” może być uzupełniona określeniem „zagęszczony”, pod warunkiem że zawartość suchej masy pochodzącej z cykorii jest większa wagowo niż 45 % tego środka spożywczego.

5. W oznakowaniu umieszczonego w opakowaniu ekstraktu kawy w proszku, ekstraktu kawy w postaci pasty, płynnego ekstraktu kawy w tym samym polu widzenia co opis środka spożywczego umieszcza się określenie „kawa bezkofeinowa”, pod warunkiem że zawartość bezwodnej kofeiny nie przekracza wagowo 0,3 % suchej masy pochodzącej z kawy.

6. W oznakowaniu umieszczonego w opakowaniu płynnego ekstraktu kawy i płynnego ekstraktu cykorii w tym samym polu widzenia co opis środka spożywczego umieszcza się informacje zawierające nazwę użytych rodzajów cukrów z użyciem określenia „z ...” albo „z dodatkiem ...”, albo „upalona z ...”.

7. W oznakowaniu umieszczonego w opakowaniu płynnego ekstraktu kawy i ekstraktu kawy w postaci pasty wskazuje się minimalną zawartość suchej masy pochodzącej z kawy, wyrażoną w procentach wagowych gotowego środka spożywczego.

8. W oznakowaniu umieszczonego w opakowaniu płynnego ekstraktu cykorii i ekstraktu cykorii w postaci pasty wskazuje się minimalną zawartość suchej masy pochodzącej z cykorii, wyrażoną w procentach wagowych gotowego środka spożywczego.

§ 15.1 Nazwa „miód” może być użyta wyłącznie do oznakowania środka spożywczego, który jest naturalnie słodką substancją produkowaną przez pszczoły *Apis mellifera* z nektaru roślin lub wydzielin żywych części roślin, lub wydalin owadów wysysających żywe części roślin, zbieranych przez pszczoły, przerabianych przez łączenie specyficznych substancji z pszczoł, składanych, odwodnionych, gromadzonych i pozostawionych w plastrach miodu do dojrzewania.

2. W oznakowaniu miodu w opakowaniach podaje się dodatkowo:

- 1) pełną nazwę rodzaju i odmiany miodu zgodnie z przepisami w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu;
- 2) wyrazy "miód wyłącznie do dalszego przerobu", w przypadku miodu piekarniczego (przemysłowego), które umieszcza się obok nazwy;
- 3) nazwę kraju lub krajów pochodzenia, w których miód został zebrany, a w przypadku gdy miód pochodzi z więcej niż jednego kraju, wskazanie to może być zastąpione informacją:
 - a) „mieszanka miodów pochodzących z UE " albo
 - b) „mieszanka miodów niepochodzących z UE", albo
 - c) „mieszanka miodów pochodzących z UE i niepochodzących z UE".

3. Pełna nazwa rodzaju i odmiany miodu może być zastąpiona wyrazem „miód”.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy miodu przefiltrowanego, miodu sekcyjnego, miodu z plastrami i miodu piekarniczego (przemysłowego).

5. Pyłku, który jest naturalnym komponentem miodu, nie uznaje się za składnik – w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. f) rozporządzenia nr 1169/2011 – produktów, określonych w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

6. Z wyjątkiem miodu piekarniczego (przemysłowego) i miodu przefiltrowanego, oznakowanie miodu w opakowaniach może dodatkowo zawierać informacje o:

- 1) pochodzeniu z określonej rośliny - w przypadku gdy miód pochodzi w całości lub prawie w całości z tego źródła oraz ma odpowiadające mu właściwości organoleptyczne, fizykochemiczne i mikroskopowe;
- 2) pochodzeniu z określonego regionu lub terytorium - w przypadku gdy miód pochodzi w całości z tego miejsca;
- 3) specyficznych właściwościach jakościowych miodu.

7. W przypadku wykorzystania miodu piekarniczego (przemysłowego) jako składnika środka spożywczego w nazwie tego środka może być użyta nazwa „miód”,

z tym że w wykazie składników tego środka używa się nazwy „miód przemysłowy” albo „miód piekarniczy”.

§ 16. 1. Jaja wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znakuje się zgodnie z rozporządzeniem nr 1308/2013 załącznikiem VII częścią VI ust. III pkt 1 oraz art. 9 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 163 z 24.06.2008, str. 6, z późn. zm.), podając po numerze oznaczenia sposobu utrzymywania kur nieśnych kod państwa członkowskiego – PL oraz weterynaryjny numer identyfikacyjny nadany w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 września 2010 r. w sprawie sposobu ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego (Dz. U. Nr 173, poz. 1178).

2. Producenci jaj sprzedający jaja bezpośrednio konsumentowi finalnemu w miejscu produkcji tych jaj mogą nie spełniać wymagań, o których mowa w rozporządzeniu nr 1308/2013 załączniku VII części VI.

3. Producent jaj utrzymujący nie więcej niż 50 kur nieśnych jest zwolniony ze spełniania wymagań, o których mowa w rozporządzeniu nr 1308/2013 załączniku VII części VI pkt. II, oraz z obowiązku znakowania jaj oznaczeniem kodowym, o którym mowa w załączniku VII część VI ust. III pkt 1 rozporządzenia nr 1308/2013, jeżeli:

- 1) jaja te są sprzedawane bezpośrednio konsumentom finalnym na obszarze, o którym mowa w § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej (Dz. U. z 2007 r., Nr 5, poz. 38);**
- 2) w miejscu sprzedaży są dostępne następujące dane:**
 - a) nazwa i adres gospodarstwa, z którego jaja pochodzą, lub**
 - b) imię, nazwisko i adres producenta jaj.**

4. Zakłady pakowania jaj są zwolnione z obowiązku znakowania jaj klasy B oznaczeniem określonym w art. 9 i 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu

do jaj w przypadku jaj wyprodukowanych i wprowadzanych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 17.1. W oznakowaniu kazeiny kwasowej spożywczej, kazeiny podpuszczkowej spożywczej oraz kazeinianów spożywczych podaje się:

- 1) nazwę albo - w przypadku kazeinianów - nazwę uzupełnioną wskazaniem kationu lub kationów;
- 2) nazwę kraju pochodzenia - w przypadku środków spożywczych przywożonych z państw trzecich;
- 3) datę produkcji albo inne oznaczenie kodu identyfikacyjnego partii produkcyjnej.

2. W oznakowaniu kazeiny kwasowej spożywczej, kazeiny podpuszczkowej spożywczej oraz kazeinianów spożywczych wprowadzanych do obrotu jako mieszaniny poza wymaganiami określonymi w ust. 1 podaje się:

- 1) określenie „mieszanina składająca się z ...” wraz z podaniem nazw poszczególnych produktów tworzących mieszaninę według ich masy w porządku malejącym;
- 2) nazwę uzupełnioną wskazaniem kationu lub kationów - w przypadku kazeinianu lub kazeinianów;
- 3) zawartość białka - w przypadku mieszanin, w skład których wchodzi kazeiniany.

§ 18.1. Nazwy środków spożywczych określonych w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej oraz metod analiz niektórych rodzajów mleka zagęszczonego i mleka w proszku, przeznaczonego do spożycia przez ludzi, są stosowane w obrocie handlowym tylko w oznakowaniu środków spożywczych spełniających te wymagania.

2. W oznakowaniu mleka zagęszczonego i mleka w proszku podaje się:

- 1) obok nazwy środka spożywczego informację o procentowej zawartości:
 - a) tłuszczu w mleku, wyrażonej wagowo w odniesieniu do produktu gotowego, z wyjątkiem mleka zagęszczonego odtłuszczonego niesłodzonego, mleka zagęszczonego odtłuszczonego słodzonego i mleka w proszku odtłuszczonego,

- b) suchej masy beztłuszczowej mleka - w przypadku mleka zagęszczonego;
- 2) informację o metodach rozcieńczania albo odtwarzania, łącznie z informacją o zawartości tłuszczu w środku spożywczym po jego rozcieńczeniu lub odtworzeniu - w przypadku mleka w proszku;
- 3) informację, że produkt „nie jest przeznaczony dla niemowląt poniżej 12 miesięcy” - w przypadku mleka w proszku.

3. W oznakowaniu mleka zagęszczonego i mleka w proszku na opakowaniach zawierających produkty w opakowaniach o masie mniejszej niż 20 g umieszcza się informacje, o których mowa w ust. 2, a na opakowaniach o masie mniejszej niż 20 g podaje się nazwę tych środków spożywczych.

4. W oznakowaniu mleka:

- 1) surowego,
- 2) spożywczego, w przypadku którego:
 - a) zastosowano obróbkę cieplną – pasteryzację – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14, z późn. zm.) załącznikiem III sekcją IX rozdziałem II częścią II pkt 1 lit. a,
 - b) występuje dodatnia reakcja w badaniu na obecność laktoperoksydazy – oprócz nazwy zgodnej z rozporządzeniem nr 1308/2013 można stosować określenie „świeże”.

§ 19.1. W przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się:

- 1) nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia nr 1169/2011;
- 2) nazwę albo imię i nazwisko producenta;

- 3) wykaz składników – zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia;
- 4) klasę jakości handlowej albo inny wyróżnik jakości handlowej, jeżeli zostały one ustalone w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup, albo jeżeli obowiązek podawania klasy jakości handlowej albo wyróżnika wynika z odrębnych przepisów;
- 5) w przypadku produktów rybołówstwa w rozumieniu pkt 3.1 załącznika 1 do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego mrożonych glazurowanych – dodatkowo informację dotyczącą ilościowej zawartości glazury lub ryby albo owoców morza w tych produktach;
- 6) w przypadku pieczywa – dodatkowo:
 - a) masę jednostkową,
 - b) informację „pieczywo produkowane z ciasta mrożonego” albo „pieczywo produkowane z ciasta głęboko mrożonego”, w przypadku zastosowania takich procesów technologicznych.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom finalnym.

§ 20. Opakowane soki owocowe, soki owocowe z zagęszczonego soku owocowego, zagęszczone soki owocowe (koncentraty owocowe, koncentraty soku owocowego), soki owocowe w proszku, oraz nektary owocowe oznakowane i wprowadzone do obrotu zgodnie z dotychczasowymi przepisami do dnia 28 października 2013 r. mogą pozostawać w obrocie do dnia 28 kwietnia 2015 r.

§ 21. W oznakowaniu soków owocowych, soków owocowych z zagęszczonych soków owocowych, zagęszczonych soków owocowych (koncentratów owocowych, koncentratów soków owocowych), soków owocowych w proszku oraz soków owocowych wyprodukowanych z użyciem ekstrakcji wodnej (soków owocowych wyekstrahowanych wodą), można do dnia 28 października 2016 r. podawać, w tym samym polu widzenia co nazwa soku, wyrażenie „od dnia 28 kwietnia 2015 r. żadne soki owocowe nie zawierają dodatku cukrów”.

§ 22. Opakowany miód oznakowany i wprowadzony do obrotu zgodnie z dotychczasowymi przepisami może pozostawać w obrocie do wyczerpania zapasów.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 grudnia 2014 r.³⁾ z wyjątkiem § 15 ust. 2 pkt 3 i ust. 5 oraz § 22, które wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2015 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

W porozumieniu:

MINISTER ZDROWIA

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz.1261).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia częściowo wdrażają postanowienia:

- 1) dyrektywy Rady 83/417/EWG z dnia 25 lipca 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych białek mleka (kazein i kazeinianów) przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 237 z 26.08.1983, str. 25; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 7, str. 99);
- 2) dyrektywy Rady 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989, str. 34; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 9, str. 318);
- 3) dyrektywy 1999/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. odnoszącej się do ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii (Dz. Urz. WE L 66 z 13.03.1999, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 23, str. 247);
- 4) dyrektywy 2000/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 2000 r. odnoszącej się do wyrobów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 197 z 3.08.2000, str. 19; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 25, str. 431);
- 5) dyrektywy Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do miodu (Dz. Urz. WE L 10 z 12.01.2002, str. 47; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 179);
- 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/63/UE z dnia 15 maja 2014 r. zmieniającej dyrektywę Rady 2001/110/WE odnoszącą się do miodu (Dz. Urz. UE L 164 z 3.06.2014, str. 1);
- 7) dyrektywy Rady 2001/111/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 10 z 12.01.2002, str. 53; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 185);
- 8) dyrektywy Rady 2001/112/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 10 z 12.01.2002, str. 58; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 471);
- 9) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/12/UE z dnia 19 kwietnia 2012 r. zmieniającej dyrektywę Rady 2001/112/WE odnoszącą się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 115 z 27.04.2012, str. 1);
- 10) dyrektywy Rady 2001/113/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do dżemów owocowych, galaretek i marmolady oraz słodzonego purée z kasztanów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 10 z 12.01.2002, str. 67; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 190);
- 11) dyrektywy Rady 2001/114/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do niektórych rodzajów częściowo lub całkowicie odwodnionego mleka konserwowanego przeznaczonego do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 15 z 17.01.2002, str. 19; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 30).

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 774), które na podstawie art. 4 ustawy z dnia..... 2014 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. poz.....) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych ma na celu dostosowanie przepisów dotyczących zakresu znakowania środków spożywczych do sytuacji prawnej w związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 18, z późn. zm.) zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1169/2011”, którego przepisy z zakresu znakowania ogólnego będą stosowane od dnia 13 grudnia 2014r.

Projekt rozporządzenia jest nowym aktem prawnym, który zostanie wydany na podstawie upoważnienia zawartego w art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000r. o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 i) i zmienionego art. 1 pkt 7 ustawy z dnia..... o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. poz.....)

Stosownie do art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011 dyrektywy: 87/250/EWG, 90/496/EWG, 1999/10/WE, 2000/13/WE, 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 608/2004 tracą moc z dniem 13 grudnia 2014 r. co skutkuje koniecznością wprowadzenia zmian w krajowych przepisach dotyczących znakowania środków spożywczych z uwagi na to, że do krajowego porządku prawnego zostały wdrożone w całości lub w części ww. dyrektywy. Projekt rozporządzenia w stosunku do obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 774) nie zawiera zatem przepisów, które zostały ustanowione rozporządzeniem nr 1169/2011.

W projekcie rozporządzenia pozostawiono wdrożone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych wymagania dotyczące podawania informacji w przypadku żywności

pochodzącej z produkcji integrowanej, środków spożywczych nadających się do spożycia przez wegan i wegetarian, możliwości wyrażania masy netto w jednostkach masy lub objętości w przypadku niektórych grup środków spożywczych oraz przepisy tzw. dyrektyw pionowych określających wymagania dotyczące znakowania poszczególnych grup produktów, tj. cukru i innych produktów przemysłu cukrowniczego, produktów głęboko mrożonych, czekolady, dżemów, galaretek, itp. przetworów owocowych, soków owocowych, ekstraktów kawy i cykorii, miodu, kazeiny spożywczej, podpuszczkowej oraz kazeinianów, a także mleka zagęszczonego i mleka w proszku.

Pozostawiono również przedstawione dotychczas w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych wymagania dotyczące oznakowania mleka świeżego.

Uaktualnienie przepisów zawartych w § 7 i 8 w zakresie oznakowania fermentowanych napojów winiarskich pod kątem zawartości dwutlenku węgla oraz zawartości cukrów redukujących po inwersji i ich ujednoczenie z przepisami regulującymi wymagania dla ww. fermentowanych napojów winiarskich określonymi w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie rodzajów fermentowanych napojów winiarskich oraz szczegółowych wymagań organoleptycznych, fizycznych i chemicznych, jakie powinny spełniać te napoje (Dz. U. poz. 633) nastąpiło po przeprowadzeniu procedury notyfikacji przedmiotowych przepisów, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) pod numerem 2014/0284/PL.

W zakresie oznakowania „win owocowych”, „win owocowych wzmocnionych”, „win owocowych aromatyzowanych”, „win z soku winogronowego”, „aromatyzowanych win z soku winogronowego”, „napojów winnych owocowych” albo „napojów winnych miodowych” „aromatyzowanych napojów winnych owocowych” albo „aromatyzowanych napojów winnych miodowych”, „win owocowych niskoalkoholowych”, „aromatyzowanych win owocowych niskoalkoholowych”, „cydrów” oraz „perry” określono zasady podawania informacji o zawartości dwutlenku węgla uwzględniając wymogi określone dla tych napojów w § 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie

rodzajów fermentowanych napojów winiarskich oraz szczegółowych wymagań organoleptycznych, fizycznych i chemicznych, jakie powinny spełniać te napoje.

W zakresie oznakowania „nalewek na winie owocowym”, „aromatyzowanych nalewek na winie owocowym”, „nalewek na winie z soku winogronowego” i „aromatyzowanych nalewek na winie z soku winogronowego” określono zasady podawania informacji o poziomach słodkości tych wyrobów uwzględniając wymogi określone dla tych wyrobów w § 13 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 maja 2013r. w sprawie rodzajów fermentowanych napojów winiarskich oraz szczegółowych wymagań organoleptycznych, fizycznych i chemicznych, jakie powinny spełniać te napoje.

W stosunku do przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych pewne zmiany zostały wprowadzone tylko w przypadku wymagań odnoszących się do jaj spożywczych oraz w określeniu definicji miodu.

W projektowanym rozporządzeniu umieszczono definicję miodu zawartą w dyrektywie Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do miodu (Dz. Urz. WE L 10 z 12.01.2002, str. 47; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, tom 27, str. 179).

W związku z koniecznością wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/63/UE z dnia 15 maja 2014 r. zmieniającej dyrektywę Rady 2001/110/WE odnoszącą się do miodu (Dz. Urz. UE L 164 z 3.06.2014, str. 1), w projektowanym rozporządzeniu wprowadzono następujące zmiany:

- uściślono oznakowanie miodu pochodzącego z więcej niż jednego kraju;
- doprecyzowano, że pyłek znajdujący się w miodzie jest naturalnym komponentem miodu, a nie jego składnikiem;
- ustanowiono okres przejściowy dla opakowań miodu oznakowanych zgodnie z przepisami obowiązującymi do czasu wejścia w życie przepisów niniejszego rozporządzenia.

W odniesieniu do wymagań dotyczących jaj spożywczych wprowadzono poniższe zmiany:

- 1) utrzymano zwolnienie producentów utrzymujących nie więcej niż 50 kur nieśnych z obowiązku znakowania jaj przy sprzedaży ich na targowiskach, tj. na

publicznym rynku lokalnym, oraz dodatkowo zwolniono tychże producentów z obowiązku klasyfikacji tych jaj;

2) zrezygnowano w projekcie rozporządzenia ze zdefiniowania explicite lokalnego rynku publicznego i zastosowano odniesienie do przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej (Dz.U. z 2007 r. Nr 5, poz. 38), które regulują sprzedaż bezpośrednią i definiują obszar dla miejsc prowadzenia sprzedaży bezpośredniej;

3) wprowadzono zwolnienie producentów jaj z obowiązku znakowania i klasyfikacji jaj w przypadku sprzedaży tych jaj bezpośrednio konsumentowi finalnemu w miejscu produkcji tych jaj tj. bezpośrednio z gospodarstwa.

W 2007 r. Komisja Europejska we współpracy z Radą UE i Parlamentem Europejskim oraz państwami członkowskimi, uruchomiła Program Działań na rzecz Redukcji Obciążeń Administracyjnych – ABRPlus. Jednym z działań, którego efekty poddawane są ocenie w ramach tego programu jest zwolnienie producentów utrzymujących nie więcej niż 50 kur nieśnych z obowiązku znakowania jaj. Dotychczas 16 państw członkowskich, w tym Polska, zdecydowało się na stosowanie tego wyłączenia celem zmniejszenia obciążeń dla sektora. Analiza kosztów i oszczędności przeprowadzona przez Komisję Europejską wykazała znaczne ograniczenie obciążeń administracyjnych w tych krajach dla małych producentów. W związku z powyższym wychodząc naprzeciw producentom jaj spożywczych proponuje się wyłączyć producentów jaj spożywczych z obowiązku klasyfikacji i ich znakowania, w przypadku sprzedaży tych jaj bezpośrednio konsumentowi finalnemu w miejscu ich produkcji. Pozwoli to na dalsze ograniczenie obciążeń dla producentów jaj.

Kolejne zmiany w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów związane są z uchynieniem rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1 – 149) do którego odwoływano się w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007r .w sprawie znakowania środków spożywczych.

W związku z tym, że z dniem 1 stycznia 2014 r. rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych zostało zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007, wprowadzono odwołania do stosownych przepisów tego rozporządzenia w następujących paragrafach projektowanego rozporządzenia: 9, 16 i 18.

Zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 odnoszącym się do przepisów krajowych dotyczących żywności nieopakowanej państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy krajowe zawierające wymóg przekazania części lub wszystkich danych szczegółowych określonych w art. 9 i 10 tego rozporządzenia lub elementów tych danych szczegółowych stąd w projekcie rozporządzenia zostały określone wymagania dotyczące przekazywania danych szczegółowych dotyczących środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentom finalnym lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży.

Co do zasady te wymagania są powtórzeniem wymagań, zawartych w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych, które były poddane procedurze notyfikacji do Komisji Europejskiej (notyfikacja z dnia 18 kwietnia 2012 r. pod numerem 2012/0246/PL).

Przedmiotowy projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/63/UE z dnia 15 maja 2014 r. zmieniającej dyrektywę Rady 2001/110/WE odnoszącą się do miodu, państwa członkowskie stosują środki dostosowawcze od dnia 24 czerwca 2015 r. W związku z tym w § 23 wskazano, że ustalenia zawarte w § 15 ust. 2 pkt 3);

ust. 5 oraz § 22 niniejszego rozporządzenia, stosuje się od dnia 24 czerwca 2015 r. Ponadto, w art. 3 dyrektywy 2014/63/UE ustanowiono, że produkty wprowadzone do obrotu lub opatrzone etykietą przed dniem 24 czerwca 2015 r., zgodnie z dyrektywą 2001/110/WE, mogą pozostać w obrocie do wyczerpania zapasów. W tej sytuacji, w § 22 projektowanego rozporządzenia ustanowiono środek przejściowy: *do wyczerpania zapasów.*

Projekt rozporządzenia został ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Akceptował:

PODSEKRETARZ STANU

Tadeusz Nalewajk
Tadeusz Nalewajk

Opracowano

w Departamencie Rynków Rolnych

M. Patroska
J. Tomajus
G. R. W.
U. Polach
DYREKTOR DEPARTAMENTU

Bogumila Kasperowicz
Bogumila Kasperowicz

Za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym:

Adam Tbborek
DYREKTORA
Biura Prawno-Legislacyjnego

Adam Tbborek

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi współpracujące Ministerstwo Zdrowia</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Nalewajk Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Joanna Markowska Tel. 22 623 22 69</p>	<p>Data sporządzenia 6 października 2014r.</p> <p>Źródło: Wykaz prac legislacyjnych Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Nr w wykazie prac nr 25 w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych ma na celu dostosowanie przepisów dotyczących zakresu znakowania środków spożywczych do sytuacji prawnej w związku z wejściem w życie *Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. WE L 304 z 22.11.2011, str. 18 - 63), którego przepisy z zakresu znakowania ogólnego zaczną być stosowane od dnia 13 grudnia 2014r. oraz koniecznością wdrożenia *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/63/UE z dnia 15 maja 2014 r. zmieniającej dyrektywę Rady 2001/110/WE odnoszącą się do miodu.**

Projekt rozporządzenia jest nowym aktem prawnym, który zostanie wydany na podstawie nowego upoważnienia wprowadzonego w *ustawie zmieniającej ustawę o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ustawę o bezpieczeństwie żywności i żywienia* uchwalonej przez Sejm w dniu 26 września br.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przepisy zawarte w projekcie rozporządzenia są powtórzeniem wymagań funkcjonujących już w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007r, w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. nr 137, poz. 966, z późn. zm.) z wyłączeniem przepisów uregulowanych wprost w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011 oraz przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/63/UE z dnia 15 maja 2014 r. *zmieniającej dyrektywę Rady 2001/110/WE odnoszącą się do miodu.*

W stosunku do przepisów zawartych w rozporządzeniu z dnia 10 lipca 2007 r. pewne zmiany zostały wprowadzone w przypadku wymagań odnoszących się do jaj spożywczych oraz w określeniu definicji miodu i statusu pyłku zawartego w miodzie.

Wprowadzono także uaktualnione przepisy w zakresie oznakowania fermentowanych napojów winiarskich po przeprowadzeniu procedury notyfikacji tych przepisów w odrębnie procedowanym projekcie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie znakowania środków spożywczych.

Dokonano również aktualizacji odwołań do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w związku z jego uchYLENIEM rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013r. ustanawiającym wspólną organizację produktów rolnych (...)

W odniesieniu do wymagań dotyczących przekazywania konsumentom informacji na temat żywności nieopakowanej projekt rozporządzenia spełnia przesłanki art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, który umożliwia państwom członkowskim przyjęcie przepisów krajowych zawierających wymóg przekazania części lub wszystkich danych szczegółowych określonych w art. 9 i 10 ww. rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie (UE) nr 1169/2011 będzie stosowane wprost we wszystkich Państwach Członkowskich UE od dnia 13 grudnia br.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Producenci jaj	133 producentów utrzymujących do 350 kur nieśnych	GIW	W ciągu ostatnich 10 lat, na skutek licznych inwestycji w sektorze drobiarskim, liczba małych producentów znacznie spadła. Koszty znakowania, m.in. zakupu pieczętek, również zostały znacznie obniżone. Obecnie jest 133 producentów jaj konsumpcyjnych utrzymujących do 350 kur nieśnych, którzy realizują sprzedaż jaj w ramach sprzedaży bezpośredniej tj. głównie bezpośrednio z gospodarstwa. Stąd też szacuje się, że liczba producentów jaj dokonująca ich sprzedaży na targowisku jest znacznie niższa niż 133. Brak jest danych w zakresie liczby producentów utrzymujących do 50 kur nieśnych
Producenci środków spożywczych	15185	Rocznik Statystyczny Przemysłu 2012	Poza wyżej wymienionymi brak oddziaływania ze względu na brak merytorycznych zmian w przepisach w stosunku do przepisów obecnie obowiązujących w prawie krajowym
Producenci miodu	55022	Instytutu Ogrodnictwa Oddział Pszczelnictwa w Puławach – dane za 2013 rok	W związku z tym, że etykiety mogą być w obrocie do wyczerpania zapasów, przewiduje się jedynie koszty związane z przereklamowaniem etykiet

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z następującymi organizacjami społeczno-zawodowymi:

- 1) Radą Gospodarki Żywnościowej;
- 2) Polską Federacją Producentów Żywności;
- 3) Federacją Gospodarki Żywnościowej RP;
- 4) Radą Krajowej Federacji Konsumentów;
- 5) Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich;
- 6) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji;

- 7) Krajowym Związkiem Rewizyjnym Spółdzielni Spożywców „Społem”;
- 8) Krajowym Związkiem Rewizyjnym Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”;
- 9) Krajową Izbą Gospodarczą „Przemysł Spożywczy”;
- 10) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- 11) Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- 12) Związkiem Zawodowym Rolników “Ojczyzna”;
- 13) Krajową Radą Izb Rolniczych;
- 14) Konfederacją „Lewiatan”;
- 15) Polską Izbą Handlu;
- 16) Naczelną Radą Zrzeszeń Handlu i Usług;
- 17) Związkiem Zawodowym Rolnictwa "Samoobrona”;
- 18) Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP;
- 19) Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników;
- 20) Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczpospolitej „Solidarni”;
- 21) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych;
- 22) Polskim Związkiem Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa;
- 23) Sekretariatem Przemysłu Spożywczego NSZZ „Solidarność”;
- 24) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
- 25) Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz;
- 26) Krajową Federacją Hodowców Drobiu i Producentów Jaj;
- 27) Krajową Radą Drobiarstwa – Izbą Gospodarczą;
- 28) Związkiem „Polskie Mięso”;
- 29) Stowarzyszeniem Rzeźników i Wędliniarzy RP;
- 30) Unią Pracodawców i Producentów Przemysłu Mięsnego;
- 31) Polską Radą Winiarstwa
- 32) Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”;
- 33) Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”;
- 34) Business Centre Club;
- 35) Forum Związków Zawodowych;
- 36) Związkiem Rzemiosła Polskiego;
- 37) Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych;
- 38) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych;
- 39) Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej;
- 40) Federacją Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych;
- 41) Polskim Stowarzyszeniem Przetwórców Ryb,
- 42) Stowarzyszeniem „Krajowa Unia Producentów Soków”;
- 43) Stowarzyszeniem Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych POLBISCO,
- 44) Stowarzyszeniem Pszczelarzy Zawodowych,
- 45) Stowarzyszeniem Pszczelarzy Polskich „Polanka”;
- 46) Zrzeszeniem Pszczelarzy „APIPOL”;
- 47) Stowarzyszeniem Przetwórców Owoców i Warzyw,
- 48) Stowarzyszeniem Piekarzy Polskich,
- 49) Krajową Radą Piekarstwa i Cukiernictwa,
- 50) Związkiem Polskich Przetwórców Mleka,
- 51) Krajowym Związkiem Spółdzielni Mleczarskich Związkiem Rewizyjnym,
- 52) Polską Izbą Technologii i Wyrobów Naturalnych,
- 53) Polskim Związkiem Pszczelarskim.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)

Dochody ogółem																				
budżet państwa																				
JST																				
pozostałe jednostki (oddzielnie)																				
Wydatki ogółem																				
budżet państwa																				
JST																				
pozostałe jednostki (oddzielnie)																				
Saldo ogółem																				
budżet państwa																				
JST																				
pozostałe jednostki (oddzielnie)																				

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak

nie

nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1039/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1907/90 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj dopuszcza możliwość zwolnienia przez Państwo Członkowskie producentów jaj utrzymujących nie więcej niż 50 kur nieśnych z obowiązku oznaczania kodem, określonym w rozporządzeniu nr 1907/90, pod warunkiem, że jaja te sprzedaje się na publicznym rynku lokalnym w obrębie Państwa Członkowskiego, w rejonie, w którym zostały wyprodukowane oraz że na miejscu sprzedaży podaje się nazwę i adres gospodarstwa. Polska skorzystała z tej możliwości. Od 2005 r. producenci utrzymujący do 50 kur nieśnych zwolnieni są ze znakowania jaj w przypadku ich sprzedaży na publicznym rynku lokalnym (targowiska). W ciągu ostatnich 10 lat, na skutek licznych inwestycji w sektorze drobiarskim, liczba małych producentów znacznie spadła. Koszty znakowania, m.in. zakupu pieczętek, również zostały znacznie obniżone. W statystyce prowadzonej przez GIW rejestrowani są producenci jaj konsumpcyjnych utrzymujący do 350 kur nieśnych bez szczegółowszego ich podziału. Obecnie w tej grupie jest 133 producentów, którzy realizują sprzedaż jaj w ramach sprzedaży bezpośredniej tj. głównie bezpośrednio z gospodarstwa. Stąd też szacuje się, że liczba producentów jaj dokonująca ich sprzedaży na targowisku jest znacznie mniejsza niż 133.

Wprowadzenie obowiązku sprzedaży jaj oznakowanych wyeliminuje nieuczciwych przedsiębiorców sprzedających jaja nieoznakowane na publicznym rynku lokalnych, pochodzące od kur z intensywnej produkcji.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Nie przewiduje się dalszych działań związanych z wykonaniem przepisów projektowanego rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Wraz z wejściem w życie projektowanego rozporządzenia nastąpi dostosowanie przepisów dotyczących zakresu znakowania środków spożywczych do sytuacji prawnej w związku z wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy